

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	
ויגש	16:06	16:23	16:21	17:22	17:23	17:25	131

מוקדש לע"ה
הבה"ח דוד
צברדלינג ז"ל בן
שלמה זלמן
ושושנה נעמי הי"ד

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

מסופר על החוזה מלובלין שלפני אחד החגים היה צריך להסתפר. כל הספרים בלובלין עשו תשובה, טבלו במקווה כדי לזכות לספר את הרבי אך בכל פעם שאחד מהם ניסה לגעת בשערו הרבי הזדעק בכאב. זה לא היה חלילה כדי לביישו אלא פשוט מרוב קדושתו לא כל אחד יכול היה לגעת בו. ובכן, עוד מעט נכנס החג ותלמידיו הלכו לחפש ספר עד שראו ברחוב יהודי מרושל שמחזיק שלט: ספר רחוב ורופא רחוב. הם שאלו אותו אם מוכן הוא לבוא לספר את רבם והוא הסכים. כשנכנס לחדר מייד אורו פני החוזה וכשהתחיל לגעת בשערותיו הרב ממש שמח ונהנה. התלמידים הסתקרו מה סודו של יהודי פשוט זה אז הם נתנו לו קצת יין ואז בשלב מסוים שאלו אותו והוא הרים את חולצתו ולעיניהם הנדהמות נתגלה גבו מכוסה בצלקות נוראות. הוא סיפר שהוא עובד כספר רחוב ורופא רחוב. יום אחד הוא מגיע לכפר ורואה יהודי קשור לעמוד וליד עומדים אשה ו 8 ילדים בוכים. הוא שאל מישהו מה קרה ומסתבר שמישהו גנב והפילו את האשמה על אחד היהודים והוא נדון ל 100 מלקות! הסתכלתי עליו ומכיוון שאני קצת רופא הערכתי שהוא לא ישרוד, מה עוד שלי אין אשה וילדים אז אמרתי להם שאני הגנב. מייד החליפו בינינו והתחילו במלקות. אחרי 50 מלקות הרגשתי שאני עומד למות. התחננתי לפני רבונו של עולם: תשאיר אותי בחיים! אני מוסר את הנפש בשביל יהודי אחר! ומאז כבר לא הרגשתי את הכאב ונשארתי בחיים.. תבינו, אפשר ללכת בלי סוף למקווה ולא להגיע למדרגת היהודי הקדוש הזה. כך גם בפרשה: יהודה מוכן להיות עבד במקום בנימין. זה ממש כאילו הוא פושט את חולצתו ואומר ליוסף: "שחרר את בנימין, אני אקבל את המכות במקומו". (הרב שלמה קרליבך זצ"ל). יהי רצון שנזכה למסור נפשנו על יהודים אחרים ומתוך אהבת ישראל תתגשם הנבואה: "צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי (היום עשרה בטבת) יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו". אוהב אתכם! שבת שלום :-)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

י"ב טבת: א בַּשָּׁנָה הָעֲשִׂירִית בְּעֶשְׂרֵי בָשָׂנִים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דָּבָר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ב בֶּן אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ עַל פְּרֹעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְהִנָּבֵא עָלָיו וְעַל מִצְרַיִם כֻּלָּה: ג דָּבָר וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ פְּרֹעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם הַתַּנִּים הַגְּדֹל הַרְבֵּץ בְּתוֹךְ יְאֹכָיו אֲשֶׁר אָמַר לִי יְאֹרִי וְאֲנִי עָשִׂיתִנִּי: ד וְנָתַתִּי כְּתִיב חַיִּים חַיִּים בְּלִחְיָיִךָ וְהִדְבַּקְתִּי דָגְתִּי יְאֹרִיךָ בְּקִשְׁקִשְׁתֶּיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִתּוֹךְ יְאֹרִיךָ וְאֵת כָּל דָּגְתִּי יְאֹרִיךָ בְּקִשְׁקִשְׁתֶּיךָ תִּדְבֹּק: ה וְנִטְשְׁתִּיךָ הַמִּדְבָּרָה אוֹתָךְ וְאֵת כָּל דָּגְתִּי יְאֹרִיךָ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל לֹא תֵאָסֵף וְלֹא תִקְבֹּץ לַחֲיַת הָאָרֶץ וְלַעוֹף הַשָּׁמַיִם נָתַתִּיךָ לָאֲכֹלָה: ו וַיָּדְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם כִּי אֲנִי יְהוָה וְעַן הָיוּתָם מִשְׁעֲנֵת קִנָּה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: ז בְּתַפְשָׁם בְּךָ כְּתִיב בַּכֹּפֶר בְּכַף תִּרְוֹץ וּבִקְעֻתָ לָהֶם כָּל כֶּתֶף וּבִהֲשָׁעָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר וְהַעֲמַדְתָּ לָהֶם כָּל מִתְנָיִם: ח לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ חֶרֶב וְהִכַּרְתִּי מִמֶּךָ אָדָם וּבְהֵמָה: ט וְהָיְתָה אֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁמְמָה וְסָרְבָה וַיָּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה וְעַן אָמַר יְאֹרִי לִי וְאֲנִי עָשִׂיתִי: י לָכֵן הִנְנִי אֵלֶיךָ וְאֵל יְאֹרִיךָ וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם לְחֶרְבוֹת חֶרֶב שִׁמְמָה מִמֶּגְדֹל סוּנָה וְעַד גְּבוּל כּוּשׁ: יא לֹא תַעֲבֹר בָּהּ רֶגֶל אָדָם וְרֶגֶל בְּהֵמָה לֹא תַעֲבֹר בָּהּ וְלֹא תֵשֵׁב אֲרֻבַּעִים שָׁנָה: יב וְנָתַתִּי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁמְמָה בְּתוֹךְ אֲכָצוֹת נִשְׁמוֹת וְעִרְיָה בְּתוֹךְ עָרִים מְחֻרְבוֹת תִּהְיֶינָה שִׁמְמָה אֲרֻבַּעִים שָׁנָה וְהַפַּצְתִּי אֶת מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזָרִיתִים בְּאֲכָצוֹת: יג כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִקֵּץ אֲרֻבַּעִים שָׁנָה אֶקְבֹּץ אֶת מִצְרַיִם מִן הָעַמִּים אֲשֶׁר נִפְצוּ שָׁמָּה: יד וְשִׁבַּתִּי אֶת שְׁבוֹת מִצְרַיִם וְהִשְׁבַּתִּי אֹתָם אֶרֶץ פָּתוּרָה עַל אֶרֶץ מְכוּרְתָם וְהָיוּ שָׁם מִמְּלָכָה שְׁפֹלָה: טו מִן הַמַּמְלָכוֹת תִּהְיֶה שְׁפֹלָה וְלֹא תִתְנַשֵּׂא עוֹד עַל הַגּוֹיִם וְהִמַּעֲטִיתִם לְבַלְתִּי רָדוֹת בְּגוֹיִם: טז וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל לְמִבְטָח מִזְכִּיר עוֹן בְּפִנוּתָם אֲסִרְיָהֶם וַיָּדְעוּ כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה:

(פסוק א)

(יחזקאל כט,א-טז)

ענייני הזוהר - מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

כשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו תינוקות שבעולם עתידים למצוא סודות החכמה, ולדעת בהם קצים וחשבונות של הגאולה, ובאותו הזמן תיגלה לכל. וזה שכתוב כי אז אהפוך אל עמים. מהו אז? היינו בזמן שכנסת ישראל תקום מעפר, ויקים אותה הקב"ה, אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעובדו שכם אחד. ספר הזוהר, פרשת וירא, אות תס

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, ויגש דף ר"ה ע"ב.

נברא בתורה, והכל נשתכלל בתורה. וכמו שהתורה מתחלת ב'כ' כן נברא העולם ב'כ'. כי מטרם שברא הקב"ה את העולם שהוא הנוקבא, באו כל האותיות לפניו, ונכנסו כל אחת ואחת למפרע. דהיינו בסדר תשרי קציע"ס וכו', ולא בסדר אבג"ד וכו'.

ג) עארת תיו וכו': נכנסה הת' ואמרה לפניו, רצונך לברוא עמי את העולם. אמר לה הקב"ה לא. כי בך עתידים הרבה צדיקים למות. שכתוב, והתוית תיו על מצחות האנשים וגו'. ולמדנו, שכתוב וממקדשי תחלו, אל תקרי וממקדשי, אלא וממקודשי שהם הצדיקים, (כמ"ש במסכת שבת דף נה. ע"ש) ומשום זה, העולם לא יברא בך.

א) ויגש אליו יהודה וגו': ר' אלעזר פתח ואמר, כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וגו'. מקרא זה בארורה. אבל בא וראה, כשברא הקב"ה את העולם, כל יום ויום עשה את מלאכתו כראוי. בכל יום ויום עשה כמו שצריך, כיון שבא יום הששי, והוצרך לברוא את האדם, באה לפניו התורה. אמרה, אדם זה שאתה רוצה לברוא, עתיד הוא להכעיס אותך, אם לא תאריך אפך, מוטב לו שלא יברא. אמר לה הקב"ה, הכי בחנם אני נקרא, אך אסים. הכיארור הוא כסוף המאמר.

ב) אלא כלא באורייתא וכו': אלא הכל

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "הדני" (שופטים פרקים יג-טז) מקבילה ל-ויגש על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. מאיזה משפחה מנוח היה
והוא יושב בעיר צרעה

ה. מי משתה עושים
כשהם אשה צושאים

ו. איך כתוב באיזו מיכלה
שבעיני שמשון טובה האשה

א. ישראל במשך כמה שנים
נתנם ה' ביד פלשתים

ב. מה אמר המלאך לאשה
שיוולד לה אחר הריונה

ג. מה הכין מנוח לפני מלאך האלוקים
ויעל על הצור והוא ואשתו ראים

פתרונות לגליון הקודם: אנשים ריקים, בלל, גלעד, דלתי ביתי, הגלעדי, ויקרע את בגדיו

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום